

РЕШЕНИЕ

№ 3515

гр. София, 25.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 28.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1408** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 106, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Ц. П. срещу акт за установяване на задължение по декларация № [ЕГН] от 04.11.2011 г., издаден от Д. П. Ц. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № АУ – 31 от 21.12.2011 г. на директора на ТД на НАП С..

Жалбоподателката счита, че оспореният АУЗД е незаконосъобразен, като излага доводи за неправилно определяне размера на задълженията за ДОО, за ДЗПО и за ЗО. Поддържа, че органът не е взел предвид авансово внесения за 2009 г. данък, който е следвало да бъде преизчислен и съответно приспаднал съразмерно на внесените през годината вноски за ДОО и за ЗО. Иска се отмяната на АУЗД и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на ТД на НАП С., представлявана от юрк. В. изразява становище за законосъобразност на обжалвания АУЗД.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Д. Ц. П. е подала декларация за регистрация като самоосигуряващо се лице на 01.06.1997 г., с която декларира начало на осигуряването 01.06.1997 г. и вид осигуряване – „за всички осигурителни рискове” в качеството на самоосигуряващо се лице по чл. 4, ал.3, т. 2 от КСО – упражняваща свободна професия.

В годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. с вх. № [ЕГН] от 27.04.2010 г. лицето декларира доходи от друга стопанска дейност – доходи от упражняване на свободна професия – адвокат с място на извършване на дейността – [населено място], [улица], ет.1, ап. 6. Декларирани са доходи от упражняване на свободна професия за 2009 г. в размер на 28 777,29 лева, разходи за дейността – 25 %; вноски за ЗО – 249,60 лева. Облагаем доход в размер на 21 582,97 лева; годишна данъчна основа за доходите от стопанска дейност като ЕТ- 21 333,37 лева.

В справката за окончателния размер на осигурителния доход – табл. № 2 жалбоподателката декларира общ годишен размер на осигурителния доход, върху който се довносят осигурителни вноски – 0,00 лева и размер на осигурителната вноска за здравно осигуряване за довносяне на осигуреното лице – 0,00 лева.

С писмо изх. № 05-94-05-56 от 07.09.2011 г. до задълженото лице е изпратена покана за подаване на декларация обр. 6 за 2009 г. В отговор от Д. П. е подадено заявление, в което заявява, че не е длъжна да подава декларация обр. 6.

В изпълнение на писмо № 20-00-212 от 11.08.2011 г. от ЦУ на НАП е съставен АУЗД № [ЕГН] от 04.11.2011 г., с който са установени недекларирани от лицето с декларация обр. 6 дължими осигурителни вноски по фонд ДО, ДЗПо – УПФ и ЗО и дължимите лихви за забава. Към АУЗД е приложена справка за изчислени лихви, съдържаща три таблици – първата се отнася до вноски за фонд ДОО, втората – за вноски за ЗО и третата относно вноските за фонд ДЗПО.

В хода на съдебното производство на оспорващата изрично е указана възможността да иска изслушването на съдебно-счетоводна експертиза за доказване на твърденията в жалбата й, но същата не е проявила активно процесуално поведение и не ангажирала никакви доказателства.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № АУ – 31 от 21.12.2011 г. на директора на ТД на НАП С. е връчено лично на адресата си на 18.01.2012 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез ТД на НАП С. с вх. № 94 – Д – 1136 от 31.01.2011 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл.156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният АУЗД е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност съгласно представените заповед № ЗЦУ 845 от 08.07.2010 г. на НАП, длъжностна характеристика на Д. П. Ц., заповед № 1200 от 18.05.2009 г. и заповед № 3585 от 30.12.2009 г.

Съдът намира, че обжалваният АУЗД е издаден при правилно прилагане на материалния закон.

По категоричен начин се установява, че Д. П. в качеството си на сомоосигуряващо се лице не е подала декларация обр. 6 за календарната 2009 г., който факт не се оспорва от жалбоподателката.

Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 и т. 2 от КСО задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност, както и лицата, упражняващи трудова дейност като еднолични търговци, собственици или съдружници в търговски дружества и физическите лица – членове на неперсонифицирани дружества. По свой избор те могат да се осигуряват и за общо заболяване и майчинство. Осигурителните вноски за самоосигуряващите се лица, включително упражняващите свободна професия, са изцяло за тяхна сметка и се дължат авансово върху месечен осигурителен доход между минималния и максимален месечен размер на дохода, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

От друга страна, съгласно чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредба № Н – 8 от 29.12.2005 г. на Министерство на финансите декларация обр. 6 по чл. 2, ал. 2 от Наредбата се подава в компетентната териториална дирекция на НАП еднократно до 30 април на следващата календарна година. За периода 01.01.2009 г. – 31.12.2009 г. крайният срок за подаването ѝ е 30.04.2010 г. До посочената дата задълженото лице П. не е подала декларация обр. 6, поради което органите по приходите са пристъпили към определяне на задължения за осигурителни вноски по видове и периоди и лихвите за просрочие, изчислени към 04.11.2011 г.

За 2009 г. в ЗБДОО е определен минимален месечен размер на осигурителния доход на самоосигуряващите се лица – 260 лева и максимален месечен размер на осигурителния доход – 2000 лева.

Видно от справката към АУЗД е извършено изчисление на следните месечни осигурителни вноски за 2009 г., върху които се дължат авансово осигурителни вноски от самоосигуряващото се лице Д. П.:

1. по фонд ДОО в размер на $42,90 \text{ лева} - 260,00 \text{ лева} \times 16,5 \% = 42,90 \text{ лева}$, формирано от фонд „Пенсии” – 13 % за родените след 31.12.1959 г. и 3,5 % общо заболяване и майчинство. В подадената декларация за регистрация на самоосигуряващото се лице Д. Ц. П. е посочила, че ще упражнява свободна професия с вид на осигуряването за всички осигурителни рискове;
2. по фонд ДЗПО – УПФ в размер на $13,00 \text{ лева} - 260,00 \text{ лева} \times 5 \% = 13,00 \text{ лева}$ (фонд ДЗПО – УПФ – 5 % за родените след 31.12.1959 г.;
3. по фонд ЗО в размер на $20,80 \text{ лева} - 260,00 \text{ лева} \times 8 \% = 20,80 \text{ лева}$ – фонд ЗО – 8 %.

Съгласно приложената към АУЗД справка (на л. 21 от делото) е определено задължение за вноски за фонд ДОО общо в размер на 2914,99 лева, като са начислени лихви за забава в общ размер на 987,35 лева; задължение за вноски във фонд ДЗПО – УПФ в размер на 1079,15 лева и лихви в размер на 359,91 лева; задължение за вноски за ЗО в размер на 1477,04 лева и лихви в размер на 231,09 лева.

Жалбоподателката твърди, че неправилно са ѝ определени задълженията за вноски за ДОО, ДЗПО – УПФ и ЗО, като оспорва и размера на определените лихви за забава.

По делото по категоричен начин се установява, че Д. Ц. П. е задължено лице по смисъла на чл. 4, ал. 3, т. 2 от КСО и дължи заплащане на осигурителни вноски за фонд ДОО – задължително се осигурява за инвалидност поради общо заболяване, за старост и за смърт и е избрала да се осигурява за общо заболяване и майчинство. От друга страна, същата дължи вноски и за фонд ДЗПО – УПФ, както и за фонд ЗО. По отношение размера на осигурителните вноски правилно е взет минималния

осигурителен доход за 2009 г. и са приложени съответните проценти за отделните фондове, за да се изчисли размера на месечните осигурителни вноски. Размерът на всяка отделна вноска по отделните фондове е даден в табличен вид, съдържащ се в справка към АУЗД (л.21 от делото). Във връзка със задължението за вноски за фонд ЗО е отчетено обстоятелството, че лицето е правилно вноски за здравно осигуряване чрез осигурителна каса „Адвокат” в общ размер на 249,60 лева. Задълженото лице не е ангажирало доказателства, в това число и съдебно-счетоводна експертиза, с която да установи, че определеният от органите по приходите размер на задълженията е неправилен въпреки указаната от съда доказателствена тежест.

Във връзка с направеното от лицето оспорване на начислените лихви за забава съдът намира същото за недоказано и неоснователно. Съгласно чл. 7, ал. 4 от КСО осигурителните вноски за самоосигуряващите се лица се внасят лично или чрез осигурителни каси до 10 число на месеца, следващ месеца, за който се дължат. В чл. 2, ал. 4 от Наредба за общественото осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица - окончателните осигурителни вноски се дължат от самоосигуряващите се лица в срока за подаване на декларацията върху годишния осигурителен доход в размерите за фонд „Пенсии” и за допълнително задължително пенсионно осигуряване.

Във фонд ДОО и ДЗПО-УПФ върху авансово дължимите осигурителни вноски са изчислени лихви от 11 число на месеца, следващ месеца, за който се дължат до датата на издаване на АУЗД – 04.11.2011 г. и върху размера на осигурителната вноска за довносяне от 01.05.2010 г. до датата на издаване на АУЗД – 04.11.2011 г. Съгласно приложената към АУЗД справка общият размер на лихвите във връзка с определеното задължение за вноски за фонд ДОО е за сумата от 987,35 лева, а общият размер на лихвите във връзка с определеното задължение за вноски за фонд ДЗПО – УПФ е за сумата от 359,91 лева.

Във фонд ЗО върху авансово дължимите осигурителни вноски не е начислена лихва, тъй като към ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. е приложена служебна бележка, издадена от осигурителна каса „Адвокат”, че вноските по здравно осигуряване са внесени в срок чрез осигурителна каса. Общият размер на авансово внесените осигурителни вноски за ЗО е за сумата от 249, 60 лева. Във фонд „ЗО” е изчислена лихва за забава само върху размера на осигурителната вноска за довносяне от 01.05.2010 г. до 04.11.2011 г.(датата на издаване на АУЗД). Изчислената сума за довносяне за фонд ЗО е в размер на 1477, 04 лева, а лихвата за забава върху тази сума е в размер на 231,09 лева.

Съдът констатира, че така определените размери на задълженията и на лихвите за забава не са опровергани от жалбоподателката, която не е поискала изслушването на съдебно-счетоводна експертиза по делото за доказване на твърденията в жалбата си. Едновременно с това исканото от нея преизчисление на авансовия данък, внесен от нея през годината е неоснователно. Такова преизчисление на данъка не може да бъде направено в настоящото производство, тъй като авансовият данък се декларира с ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, а не с декларация обр. 6. Предмет на оспорване е законосъобразността на издадения АУЗД за определяне на задълженията за осигурителни вноски за фонд ДОО, ДЗПО – УПФ и ЗО за 2009 г. поради неподаване от задълженото лице на декларация обр. 6, а не и законосъобразното определяне на дължимия данък по ЗДДФЛ за процесната 2009 г.

Въз основа на така изложените съображения жалбата на Д. Ц. П. се явява

неоснователна и обжалваният АУЗД № [ЕГН] от 04.11.2011 г. е законосъобразен.
Водим от горното и на основание чл. 106, ал. 1 и чл. 160, ал. 1 от ДОПК,
Административен съд София град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ц. П. срещу акт за установяване на задължение по декларация № [ЕГН] от 04.11.2011 г., издаден от Д. П. Ц. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № АУ – 31 от 21.12.2011 г. на директора на ТД на НАП С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: